

Predmet: Lovas (Ljuban Devetak i dr.)

Broj predmeta: K-Po2 22/10

Glavni pretres 19.11.2010.

Izveštaj: Nataša Kandić i Slavica Jovanović, punomoćnice oštećenih

Saslušanje svedoka Josipa Badanjka

U Lovasu je bio do podneva 10.10.1991. godine, kada je izведен napad na selo. Napad je počeo granatiranjem sela. Tada se, sa još nekoliko komšija, sakrio u podrumu Marina Vidića. Njegova supruga Marija sa decom i majka Katarina nalazile su se u podrumu susedne kuće. Nakon što su čuli napadače da ulaze u selo i idu ka podrumu gde su bili njegova žena i deca, shvatio je da im ne može pomoći, pa je sa grupom od oko petnaest meštana otisao u Ilok. Tokom izlaska iz sela, u njivama je sreo svog oca, Nikolu Badanjka, koji mu je rekao da će ostati u selu. Kasnije je saznao da je njegov otac od srpskih vojnika dobio zadatak da tokom noći i trajanja policijskog časa prolazi kroz selo i da izveštava o tome ko gde odlazi. Komšije koje je sreo u Iloku, a koje su iz sela izašle nakon njega, rekле su mu da mu je otac zarobljen. Njegova supruga i majka videle su kada su ga srpski vojnici vezanog sproveli do Zadruge. Dana 17.10.1992, sa ostalim muškarcima Hrvatima od 16 do 66 godina, otisao je do Zemljoradničke zadruge gde su svi bili zatvoreni i maltretirani. Sutadan je njegov otac sa ostalim zatvorenim Hrvatima odveden na minsko polje, gde je ubijen.

Na dan napada ubijen je njegov zet Mato Keser, koji je prethodno izведен iz podruma u kome je bio sa porodicom. Kasnije su ubijeni i njegovi stric i strina, kao i drugi rođaci i prijatelji.

Pitanja branilaca optuženih

Seoske straže su održavane neko vreme pre napada, sa ciljem da se spriče nepoželjna dešavanja. ali su prestale da se održavaju neposredno pre napada na selo. Seoska katolička crkva raketirana je nekoliko puta pre 10.10.1991. godine, a toga dana granatom su pogodene i neke kuće.

Pitanja optuženih

Nakon što je izšao iz sela, dva dana je proveo krijući se u njivama na mestu zvanom Badnjara. Poznato mu je da su pre napada na Lovas u dvorište kuće oca optuženog Milana Devčića bačene dve eksplozivne naprave.

Pitanja predsednice veća

Čuo je da je optuženi Milan Devčić nakon napada na Lovas bio komandir policije, a da je optuženi Milan Radojčić takođe obavljao neku funkciju. Obuka hrvatskih dobrovoljaca obavljana je do polovine septembra, kada je objekat u kome su bili granatirala JNA. U šumi *Jelaš* nikada nije bilo pripadnika hrvatskih oružanih snaga. Njegovog zeta Matu Kesera i Đuru Poljaka srpski vojnici ubili su u kući Đure Filića na dan napada na selo.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Ubijeni su i njegovi rođaci Danijel i Cecilia Badanjak, kao i njihov sin Petar Badanjak.

Saslušanje svedoka Marije Badanjak

Na dan napada na Lovas, 10.10.1991. godine, bila je u selu sa dvoje male dece, svekrom i

svekrvom. Bili su sakriveni u podrumu u kome su većinom bile žene i deca. Negde oko 9:00 sati u taj podrum su srpski vojnici bacili bombu, od koje je povređena njena svekra. Ostale su izveli iz podruma i odveli ih u Zemljoradničku zadrugu, gde su bili zatvoreni u hangar. Tada su Pavo Antolović i Zlatko Kraljević ispitivani i tučeni. Nakon toga spavala je po kućama svojih rođaka i obavljala prinudni rad na branju grožđa, kukuruza, kao i na spremanju soba u stanici policije i kancelarije optuženog Ljubana Devetaka. Nakon dvadesetak dana morali su da odu u opštinu i da Savi Klisuriću daju izjavu da svoju imovinu ostavljaju srpskim vlastima. Tražila je da joj dozvole da ode iz sela, ali joj je neki vojnik, koga zna kao *Dragana Pljoku*, rekao da ne može, jer je njen suprug na spisku za ubistva.

Pitanja predsednice veća

Optuženog Željka Krnjajića, Grkovića i Dušana Stupara iz Tovarnika videla je na dan napada u dvorištu Zemljoradničke zadruge. Srpski vojnici su im rekli da oko ruke stave bele krpe. Samo su Hrvati obavljali prinudne radove i nosili bele trake. Nekoliko puta je pozivana na ispitivanje, kojom prilikom su je pitali gde su joj muž i otac i zašto je učestvovala na zabavi povodom osnivanja HDZ. Videla je kako su dvojica vojnika privodila njenog svekra Nikolu Badanjka, koji je kasnije ubijen na minskom polju.

Optuženog Ljubana Devetaka je videla u uniformi dok je čistila njegove kancelarije. Optuženi Milan Radojić je tada bio komandant TO Lovas i ponudio joj je pomoći za odlazak iz Lovasa, ali ona to iz straha nije prihvatile.

Pitanja branilaca optuženih

Iz Lovasa je otišla decembra 1991. godine, kada su je srpski vojnici obavestili da u roku od tri dana mora da napusti kuću. Za kretanje kroz selo morali su da poseduju propusnicu. Prinudne radove obavljali su pod oružanom pratinjom u kojoj je bio i vojnik *Dragan Pljoka*. Optuženog Željka Krnjajića vidala je i nakon napada na Lovas na različitim mestima u selu, kada je na ruci nosio gips.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Srpski vojnici su im rekli da bele trake oko ruku nose kako bi se znalo da su Hrvati. Nakon svedočenja, oštećena je među optuženima kao lice koje pominje kao *Dragana Pljoku* ukazala na optuženog Dragana Bačića.